

НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ

Управління по роботі з громадськістю

вул. Василя Сурикова, 3, м. Київ, 03035, тел./факс.: (044)-246-30-41, колл-центр: (044) 246-34-11
<http://www.nabu.gov.ua>; e-mail: document@nabu.gov.ua, info@nabu.gov.ua

№ _____

На № _____

від _____

Сергію ПЕТРОВУ

foi+request-101415-71b6ae73@dostup.pravda.com.ua

Національне антикорупційне бюро України (далі – Національне бюро) розглянуло Ваш запит на отримання публічної інформації, що надійшов електронною поштою 21.04.2022 через сайт «Доступ до Правди» (вх. № 188/158-11-з від 22.04.2022) щодо надання інформації та копій документів, пов'язаних із націоналізацією суден, які передали на зберігання до Адміністрації морських портів України, а також надання інформації про номери відкритих кримінальних проваджень за обставин, викладених у запиті та повідомляє наступне.

Частиною другою статті 19 Конституції України передбачено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 19 Закону України від 13.01.2011 № 2939 - VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939-VI), запит на інформацію – це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Згідно зі статтею 1 Закону № 2939-VI публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Тобто, задоволення запиту не вимагає створення нової інформації та не потребує проведення аналітичної роботи.

Відповідно до Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 29.09.2016 № 10 «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» визначальним для публічної інформації є те, що вона заздалегідь зафіксована будь-якими засобами та на будь-яких носіях і

знаходилась у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Також у Огляді судової практики Верховного Суду у спорах щодо забезпечення права особи на доступ до публічної інформації 2020 року встановлено, що визначальною ознакою публічної інформації є те, що вона по своїй суті є заздалегідь готовим зафіксованим на певному носії продуктом. Отримувати та/або створювати такий продукт може виключно суб'єкт владних повноважень у процесі здійснення ним своїх владних управлінських функцій.

З огляду на зазначене, однією з ознак публічної інформації є те, що вона повинна бути заздалегідь відображена або задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях, а тому важливою ознакою публічної інформації є її попередня фіксація.

Прохання надати роз'яснення та відповіді на питання, тлумачення чи юридичну консультацію не може вважатися запитом на отримання публічної інформації.

Суттєвою ознакою публічної інформації є її попередня фіксація на матеріальному носії. Закон № 2939-VI регулює відносини щодо доступу до інформації, яка вже існує, і не вимагає у відповідь на запит створювати певну інформацію.

Таким чином, Національне бюро може надати тільки публічну інформацію, що створена в процесі діяльності або перебуває у володінні.

Згідно зі статтею 1 Закону України від 14 жовтня 2014 року № 1698-VII «Про Національне антикорупційне бюро України» (далі – Закон № 1698-VII) Національне бюро є центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних та інших кримінальних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових.

Абзацом 2 частини 1 статті 1 Закону № 1698-VII передбачено, що завданням Національного бюро є протидія корупційним та іншим кримінальним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці, а також вжиття інших передбачених законом заходів щодо протидії корупції.

Відповідно до частини 5 статті 216 Кримінального процесуального кодексу України детективи Національного антикорупційного бюро України здійснюють досудове розслідування кримінальних правопорушень, передбачених статтями 191, 206-2, 209, 210, 211, 354 (стосовно працівників юридичних осіб публічного права), 364, 366-2, 366-3, 368, 368-5, 369, 369-2, 410 Кримінального кодексу України, і лише за наявності хоча б однієї із зазначених у цій нормі підстав.

Враховуючи викладене зазначаємо, що Національне бюро не володіє і не зобов'язано відповідно до компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією в частині питань Вашого запиту, пов'язаних із націоналізацією суден, які передали на зберігання до Адміністрації морських портів України.

Так, частиною першою статті 22 Закону № 2939–VI передбачено, що розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема у випадку якщо розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит.

Оскільки Національне бюро не є розпорядником запитуваної у запиті інформації в частині надання інформації та копій документів, пов'язаних із націоналізацією суден, які передали на зберігання до Адміністрації морських портів України, то відповідно надання такої інформації не представляється можливим.

Стосовно надання інформації про номери кримінальних проваджень по кожному із перелічених у запиті суб'єктів, зазначаємо наступне.

Формулювання даного питання не дає можливості однозначно ідентифікувати щодо якої інформації зроблено Ваш запит з огляду на наступне.

Відповідно до частини першої статті 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Згідно резолютивної частини рішення Конституційного Суду України від 27.10.1999 № 9-рп/99 у справі №1-15/99 за конституційним поданням Міністерства внутрішніх справ України щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 80 Конституції України (справа про депутатську недоторканність), кримінальна відповідальність настає з моменту набрання законної сили обвинувальним вироком суду.

Пунктом 14 частини першої статті 3 Кримінального процесуального кодексу України визначено, що притягнення до кримінальної відповідальності - це стадія кримінального провадження, яка починається з моменту повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення.

Чинний Кримінальний процесуальний кодекс України не містить норми, яка б передбачала здійснення досудового розслідування щодо конкретної особи, якщо їй не повідомлено про підозру.

При цьому пунктом 15 частини другої статті 36 Кримінального процесуального кодексу України визначено повноваження прокурора підтримувати державне обвинувачення в суді, відмовлятися від підтримання

державного обвинувачення, змінювати його або висувати додаткове обвинувачення у порядку, встановленому цим Кодексом.

Частиною першою статті 23 Закону № 2939-VI передбачено, що розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту, зокрема, якщо не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною п'ятою статті 19 Закону № 2939-VI.

Так, частиною п'ятою статті 19 Закону № 2939-VI встановлено вимоги до оформлення запитів на інформацію та визначено, що запит на інформацію має містити, зокрема, загальний опис інформації або вид, назву, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит.

З огляду на це, задоволення Вашого запиту в частині надання номерів кримінальних проваджень по кожному із перелічених у запиті суб'єктів не є можливим, оскільки є таким, що не відповідає частині п'ятій статті 19 Закону № 2939-VI. При цьому для забезпечення реалізації Ваших прав, пропонуємо конкретизувати зміст запитуваної інформації для здійснення належного розгляду запиту у відповідності до положень Закону № 2939-VI.

Згідно зі статтею 23 Закону № 2939-VI запитувач має право оскаржити рішення, дії чи бездіяльність розпорядників інформації, зокрема, до керівника розпорядника або до суду. Оскарження рішень, дій чи бездіяльності розпорядників інформації до суду здійснюється відповідно до Кодексу адміністративного судочинства України.

Керівник Управління

Ярослава КРАВЧЕНКО